

Vân , người ngồi phòng chờ cùng cô tiến đến an ủi cô :

- cô gào thét lúc này thì được gì , chỉ phí hơi mà thôi..cô tưởng đã bước chân vào đây cứ xin xỏ là người ta sẽ thương hại tha cho à..người ta tốn cả trăm triệu để mua cô về làm việc, muốn đi đâu có dễ..

Thúy ngẩng mặt lên nhìn Vân ..

- vậy tôi phải làm sao ?

- cô có biết là cái thời gian cô gào thét , các cô gái ngoài kia người ta đã kiếm được một khoản tiền để chuộc thân rồi không ?

- tôi không hiểu .

Vân châm một điếu thuốc hút rồi thở phì phào.

- cô đúng chuẩn con gà quê, còn xanh và non lắm..năm nay bao nhiêu tuổi rồi , thế còn zin không?

- ý cô là màn trong trắng ấy hả?

- phải..

- tôi năm nay 21 tuổi..tôi còn chưa có một mảnh tình vắt vai..

Thúy cười :

- xã hội thời nay , người như cô hơi bị hiếm đó nhá..bằng tuổi cô tôi đã ngủ với rằm thằng rồi.

- cô năm nay bao tuổi?

- 26 mùa xuân xanh rồi..cô phải gọi tôi bằng chị.

Thúy gật đầu :

- dạ..mà sao chị sống buông thả vậy..

- k phải là buông thả mà là thời giờ tình yêu phải đi đôi với tình dục©..

- ngoài kia bao nhiêu nghề tốt đẹp , sao chị lại vào đây làm ?

Vân nhếch môi cười :

- tôi cũng như cô bị bán thôi..nhưng a cay hơn là tôi bị chính mẹ ruột mình bán.

- trên đời còn tồn tại người mẹ vậy sao ?

- rất nhiều loại người , chẳng qua cô chưa va vấp phải thôi.

- chị làm tăng mấy ?

- bêm khu làm tình

Thúy mắt chữ O , mồm chữ A

- em tưởng đâu đây là quán rót rượu tiếp khách , sao lại có cả làm tình ?

- thì đúng là tiếp khách..nhưng tiếp sao cho người ta lên đĩnh..chứ cô nghĩ sao quán hoạt động bằng nghề rót rượu thì cháo không có mà ăn..

Thúy vẻ mặt lo sợ..Vân vỗ vai

- không đơn giản như cô nghĩ đâu..

..Quản lý đi vào..

- đâu là con Thúy..

Thúy run sợ bước ra

- là tôi..

Vân thấy vậy :

- quản lý , anh nhẹ nhàng chút..người mới mà anh nghiêm nghị thế định hù chết người ta à..

Quản lý :

- thôi được rồi..cô xoay người cho tôi xem một vòng.

Thúy xoay người một vòng..

Quản lý :

- ngược tấn công , ô!IG phòng thủ , gương mặt khả ái dễ nhìn ..tuyệt vời..

Một nhân viên nữ khác :

- bộ anh đang chăm điểm hoa hậu thân thiện hả cha nội..

Quản lý :

- không phải việc của mày , lo thân mình đi , sắp đến ca rồi đấy...tao thấy sao nói vậy , con này tí tuổi mà đã nóng bỏng không kém gì con Trinh...tao ái nam ái nữ nhìn còn đã con mắt..

Nhân viên nữ bước đồng đánh đi qua bĩu môi..tự nhiên Thúy cảm thấy thế giới này thật đáng sợ..

Quản lý :

- thôi cô đi thay đồ đi..mà nè rau sạch thật không đấy ?

Dù không hiểu rau sạch là gì , Thúy cứ gật đầu cho qua chuyện..cầm bộ đồ trên tay , đứng trước gương cô không tin vào chính mình .chỗ nào cần đây cũng đã hở hết ra..đúng kiểu con gái lả lướt..trước kia cô luôn có suy nghĩ ác cảm với những cô gái làng chơi ở quê , còn giờ đây cô lại tự khinh thường chính bản thân mình..đôi mắt cô sụp xuống không dám đối diện chính bản thân , cô cảm thấy xấu hổ vô cùng..nước mắt cô rơi..

Quản lý quát lên :

- cô còn tha thẩn đứng đấy làm gì..nhanh lên không người ta đợi..mà số cô may mắn lắm đó..lần đầu tiếp khách đã gặp được xếp Minh..

Vân nghe thấy tên xếp Minh liền nghĩ ra ngay đó chính là CEO nổi tiếng trong ngành bất động sản..nhưng theo cô được biết vị xếp này danh bất hư truyền , rất hiếm khi bắt gặp người tại những điểm ăn chơi thế này..bản tính người rất khó gần..tự nhiên cô cảm thấy mình thật kém may mắn..Thúy đi qua cô kéo tay lại ..

- ráng lên , tiếp xếp cho tốt ..cơ hội đổi đời mà hàng trăm cô gái ở đây ao ước..xếp Minh là người duy nhất giúp được cô lúc này , cố gắng bầu víu vào anh ta để mà sống trong cái đất này..

..dù mơ hồ không hiểu xếp Minh mà Vân nói là ai , nhưng dù sao Vân nói vậy là ý cũng muốn tốt cho cô..Thúy gật đầu cảm ơn..

Bước lên tầng 2 khu vip , nơi dành cho các đại gia tiêu tiền không tiếc ..mở cánh cửa phòng Vip 1, đập vào mắt cô là 5 người đàn ông cao to , đẹp trai ngời ngời đang ngồi cùng 5 cô gái..bọn họ ôm hôn , sờ đùi , khoác vai nhau..tự nhiên cô cảm thấy thật bệnh hoạn..riêng chỉ góc bên tay trái , một người đàn ông mặc bộ đồ đen , chỉ cần nhìn thoáng qua cũng đủ hút hồn đối phương...anh ta tay cầm ly rượu vang hàng ngoại , gương mặt lạnh lùng , cao cao tại thượng ngồi với dáng vẻ không quan tâm đến đời...thỉnh thoảng anh nhếch môi nở nụ cười mỉa mai cũng khiến cô điều đứng vài giây..

Dững :

- hàng đến rồi sao ?

Quản lý :

- dạ vâng..rau sạch chúng tôi dâng lên xếp..

Dững nhìn Thúy một vòng , tự nhiên anh có cảm tình đặc biệt ..anh ra vỗ vai Minh..

- hàng ngon phết ông ạ.

Minh nhấp môi ly rượu nhưng không thèm nhìn Thúy..cô cảm thấy mình không được tôn trọng..

- này anh..anh có lịch sự không vậy..anh làm vậy là không tôn trọng tôi chút nào..

Cả phòng cười phá lên..

- làm nghề này mà cũng đòi được tôn trọng hả? Cô nghĩ mình là mẹ đời chắc ..

- đã là con người..quyền được tôn trọng như nhau..

Quản lý bịt mồm Thúy lại..

- cô còn muốn sống không..câm mồm lại cho tôi..ngoan ngoãn ra xin lỗi xếp Minh đi..

- rõ ràng là anh ta tỏ vẻ không tôn trọng tôi..tôi không làm sai, ngược lại anh ta phải cảm ơn vì tôi đã nhắc nhở anh ta để anh ta sửa đổi..không ra đường kiểu vậy có ngày người ta đâm cho vỡ mồm..

Quản lý toát mồ hôi khi nghe Thúy nói..anh quát lên :

- ở đâu chui ra cái con người giời thế này..

Dững nhìn Thúy , anh cười " cá tính đấy " ..

Quản lý đi ra chỗ xếp Minh , cúi đầu chấp tay

- xin lỗi chủ tịch ..ngàn lần xin lỗi anh..lỗi là ở chúng tôi không biết dạy nhân viên..anh

thương xót bỏ qua..

Dừng đập vai quản lý..

- cô ta ngốc vì sự thả thính của bản thân..

Minh trên tay vẫn cầm ly rượu , ánh mắt vẫn lạnh lùng không nói thêm câu gì..quản lý như hiểu ra sự việc ..

- lời cô ta ra ngoài đây theo gia pháp của quán...

Hai người đàn ông tiến tới cầm tay Thúy lôi ra..

Thúy :

- bỏ tôi ra..tôi không làm gì sai..đau tôi..

..5 cô gái trong phòng nhìn Thúy bằng ánh mắt khinh miệt " đúng là con ngu "

Một tiếng nói bắt đầu vang lên.

- dừng tay..

Mọi người bất ngờ quay sang nhìn chủ tịch Minh..

Minh đứng dậy , tay xỏ túi quần , lạnh lùng nói :

- tôi đâu có nói sẽ không tha cho cô ta..

Quản lý gương mặt dẫn ra..

- tôi thật hồ đồ không đoán được ý anh..

- mang cô ta lại đây..

Thúy đến gần , Minh có vẻ bất ngờ vì thoát nhìn thoáng qua cô ấy rất giống người cũ của anh..có gì đó bừng bừng trong tính cách..Minh nâng cằm Thúy.

- thú vị phết..

quản lý :

- thế giờ sao ạ..

- cô ta sẽ tiếp rượu cho tôi..

Người đàn ông trước mặt cô , 5phut trước khiến cô mềm lòng vì vẻ đẹp trai bên ngoài ..5p sau lại khiến cô bất đồng vì tính cách kiêu ngạo của anh ta..cô lẩm bẩm " anh làm như mình là bố đời "

Minh :

- câu này tôi nghe quen quen..

Thúy cố gắng nở ra một nụ cười nhẹ..

- chắc anh nghe nhầm thôi..

Dừng :

- cô tên gì ..bao tuổi ?

- tôi tên Thúy..21 tuổi..

Dừng xua tay :

- đã vào nghề này , cô phải ngọt ngào một chút..cô xưng hô như vậy sẽ tạo cho mình một điểm trừ..

- dạ..nhưng mà cách xưng hô của anh cũng khiến mình mất một điểm trừ..lẽ ra 10 nhưng

xuống còn 9..à không 8 thôi..

Dững ngẩn ngơ, tự nhiên thấy mình bị quẽ..mình dậy người ta ai ngờ người ta dậy lại mình..Minh thấy gương mặt Dững anh bất ngờ nở một nụ cười..

Dững :

- em làm cho thằng bạn anh cười rồi đấy..rất hiếm khi nó cười nha..

Thúy quay sang nhìn Minh..

- đố..anh cười thế có phải đẹp trai hơn không..

Minh nhếch môi nhìn cô gái trước mặt..

Dững :

- à này..ở quê em dạy học kiểu gì vậy.. $10 - 1 = 8$ à ?

- không..

- thế sao bảo trừ của anh một điểm thôi mà..

- à..thêm điểm nữa vì anh là bạn anh ta..

Gương mặt Minh nghe vậy bỗng tối sầm lại..trông anh lúc này không khác gì một tên đại ác ma..Dững và mọi người buồn cười mà phải cố gắng nuốt nụ cười vào bên trong..chỉ sợ chọc giận ai đó còn đáng sợ hơn sang Châu Phi ở..Minh nhấn giọng :

- ngồi gần vào , rót rượu đi..

Thúy tiến đến gần , tim anh đập nhanh hơn bình thường , anh không ý thức được hành động của mình..Thúy hét lên :

- tôi..tôi chỉ là người rót rượu..tôi không giỏi làm tình..xin anh đừng đi quá giới hạn..

Cả phòng trầm trồ..

- cô có biết hàng trăm nghìn cô gái muốn được như thế không ?

- nhưng tôi không muốn..tôi còn phải giữ thân để sau này lấy chồng , sinh con..

Nhân viên làm cùng :

- đã vào đây rồi thì đừng mong sẽ được ra..chỉ trừ khi cô hết đất..

- tôi không tin..

Minh bỗng kéo tay Thúy ..

- tôi sẽ làm cô phải tin..

Nói rồi anh ôm Thúy nhấc lên ..

- hôm nay tao muốn thử lại cảm giác chơi gái một lần..nói với quản lý tao chọn cô ta..nếu làm tốt sẽ có thưởng, chúg mày cứ ăn chơi thoải con gà mái..tiền chuyển khoản..

Thúy giãy dụa :

- thả tôi xuống..đồ bệnh hoạn.

- để tôi cho cô biết tôi bệnh cỡ nào..

Tại sảnh chính.

Quản lý :

- mừng quá xá bà con ơi..hàng mới mà xếp Minh chịu chén nó rồi..thu ngân báo chúng ta được thưởng hàng trăm triệu..

Trình từ đằng sau tức giận xiết chặt tay ” mà ngon rồi “